

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 7

София, 27 юни 2002 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Неделчо Беров

Членове: Георги Марков

Димитър Гочев

Тодор Тодоров

Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Румен Янков

Живан Белчев

Пенка Томчева

при участието на секретар-протоколиста Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 27 юни 2002 г. конституционно дело № 13/2002 г., докладвано от съдията Румен Янков.

Делото е образувано на 12.06.2002 г. по искане на 58 народни представители от XXXIX-то Народно събрание за тълкуване на чл. 79 във връзка с чл. 67 от Конституцията.

В искането си твърдят, че с решението от 14.03.2002 г., публикувано в ДВ., бр. 30/2002 г., събранието освободило част от тях от състава на постоянните комисии. Считат, че принципите на парламентаризма, налагат да бъде тълкуван чл. 79 във връзка с чл. 67 от Конституцията, като се отговори: може ли да бъде освободен от състава на парламентарна комисия народен представител въпреки

волята му. Накрая на изложението си дословно са поискали “Молим да дадете тълкуване на чл. 67, във връзка с чл. 79 от Конституцията и принципите на парламентаризма, че всеки народен представител има право да бъде член на парламентарна комисия. Лишаването на народния представител от това му право е противоконституционно”.

По допустимостта на искането Конституционният съд взе предвид следното:

За да бъде тълкувана една конституционна норма е необходимо съдържанието ѝ да е неясно или с повече от един смисъл. Наред с това, изискването за рационалност на дейността на съда, който тълкува, поставя като условие заинтересованият да обоснове необходимостта от изясняване на конкретен правен проблем. /опр. от 19 декември 1996 г. по к.д. № 30/96 г., опр. от 30 април 1998 г. по к.д. № 14/98 г./. На трето място проблемът трябва да се съотнася с хипотезата на тълкуваната норма. Това е нужно за да е налице общо понятие при изграждането на юридическия извод.

Тук е мястото да бъде спомената една особеност. Съгласно чл. 22 ал. 1 от Закона за Конституционния съд, при искане по чл. 149, ал. 1 т.2 от Конституцията, съдът не е обвързан от изложеното основание за противоконституционност. Това правило при тълкуването е неприложимо, тъй като съдът, за разлика от предния случай не може да се позове на предпоставка различна от искането за тълкуване. Наред с това повечето конституционни норми са със сложен състав. Ако не бъде обоснован интерес от тълкуването, на който съдът да отговори, интерпретацията му ще придобие научен характер и ще бъде акт на познание вместо акт на волята.

Член 67 ал. 1 от Конституцията прогласява недопустимостта на задължителния мандат, а ал. 2 определя Конституцията, законите, съвестта и убежденията на народния представител като основания за политическата му дейност.

Тълкуването на двете алинеи по принцип е допустимо. Идеята за същността, обема и основанията на политическото представителство е свързана с теоретични спорове и взаимно изключващи се дефиниции, но само по отношение съдържателната част на нормите : що е представителство, какъв е кръгът на представляваните, как трябва да се разреши противоречието между мандат и независимост и така нататък. Въпросите до възникването, времетраенето, прекратяването на членството на народните представители в комисиите на парламента то не се регулира от чл. 79 и чл. 67 от Конституцията.

От тази гледна точка искането не е съотносимо спрямо конституционната норма, чието тълкуване се иска.

Член 79 от Конституцията от своя страна гласи, че Народното събрание избира от своя състав постоянни и временни комисии. В нормативен план разпоредбата е еднозначна, тъй като в съдържанието ѝ не може да се вложи друг смисъл освен, че съставът им се формира от народни представители.

С оглед на изложеното тълкуването и на този текст е недопустимо.

Водим от горното и на основание чл. 19 ал.2 от Закона за Конституционния съд

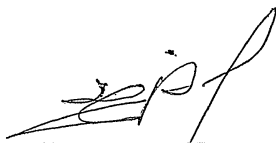
О П Р Е Д Е Л И :

Отклонява искането на 58 народни представители от XXXIX Народно събрание за задължително тълкуване на чл. 79 във връзка с чл. 67 от Конституцията.

Прекратява производството по к.д. № 13/2002 г. по описа на Конституционния съд.

Искането, ведно с мотивираното определение, да бъде върнато на народните представители.

Председател:

Неделчо Беров

Членове:

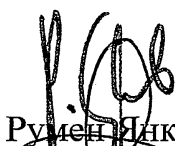
Георги Марков

Васил Гочев

Димитър Гочев

Румелян Янчев

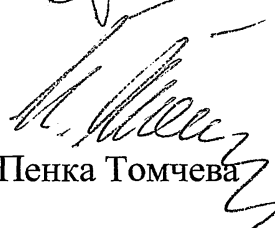
Тодор Тодоров

Живко Белчев

Стефанка Стоянова

Пенка Томчева

Маргарита Златарева